Čj. ČTÚ-42842/2023-601

PRAVIDLA ETIKY ZAMĚSTNANCŮ

Českého telekomunikačního úřadu

PREAMBULE

Veřejná správa v České republice, na které se významnou měrou podílí i Český telekomunikační úřad (dále jen „Úřad“), je službou veřejnosti. Z uvedeného důvodu se státní zaměstnanec ve služebním poměru i zaměstnanec v pracovněprávním vztahu k Úřadu (dále jen „zaměstnanec“) zavazuje při výkonu služby nebo práce dodržovat a ctít základní etické hodnoty, kterými jsou především zákonnost všech postupů, kvalita a efektivnost práce a dále etika práce, zejména dodržování nestrannosti a rovného přístupu ke všem fyzickým i právnickým osobám, neovlivnitelnost, neúplatnost a poctivost.

Zaměstnanec zachovává věrnost zásadám práva a spravedlnosti, jedná v duchu nedotknutelných hodnot lidské důstojnosti a svobody, zachovává úctu a loajalitu k České republice, jakož i k Úřadu a ostatním zaměstnancům veřejné správy.

Účelem Pravidel etiky zaměstnanců je napomáhat zaměstnancům v nalézání správného a společensky prospěšného konání při plnění služebních povinností s cílem zvyšovat důvěru veřejnosti ve státní správu, zachování nestrannosti, odbornosti, přiměřenosti, vstřícnosti a hospodárnosti ve státní správě.

Článek 1
Předmět úpravy

(1) Tato Pravidla etiky zaměstnanců Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „Pravidla“) stanoví na základě § 77 odst. 1 písm. t) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státní službě“) pravidla etiky zaměstnanců Úřadu (dále jen „pravidla etiky“) a jsou služebním předpisem v souladu s § 11 zákona o státní službě. Jsou závazná pro všechny zaměstnance, jak ve služebním poměru, tak v pracovním poměru.

(2) Pro účely tohoto služebního předpisu se za státní zaměstnance považují i zaměstnanci v pracovním poměru vykonávající činnosti podle § 5 zákona o státní službě a osoby ve služebním poměru podle jiného zákona zařazené k výkonu služby u Úřadu. Představeným se rozumí vedoucí zaměstnanec.

(3) Pravidla etiky vycházejí ze zásad řádného výkonu státní služby (dále jen „služba“) ve služebních úřadech a upravují a podporují dodržování žádoucích standardů chování zaměstnance ve vztahu k veřejnosti a spolupracovníkům s cílem zvyšovat důvěru veřejnosti ve státní správu.

Článek 2
Žádoucí jednání

Státní zaměstnanec trvale dbá při výkonu služby o to, aby jednal čestně, poctivě, odpovědně a spolehlivě.

Článek 3
Veřejný zájem

(1) Státní zaměstnanec při výkonu služby svědomitě chrání veřejný zájem.

(2) Státní zaměstnanec předchází situacím, ve kterých by mohlo dojít ke střetu jeho osobního zájmu se zájmem veřejným.

Článek 4
Nestrannost

(1) Státní zaměstnanec jedná při výkonu služby neovlivněn pozitivními ani negativními vztahy ke konkrétním osobám nebo skupinám osob.

(2) Státní zaměstnanec jedná při výkonu služby neovlivněn vůlí a zájmy politické strany nebo politického hnutí.

(3) Státní zaměstnanec nevyžaduje ani nepřijímá v souvislosti s výkonem služby žádné výhody pro sebe či jinou osobu.

(4) Státní zaměstnanec se při výkonu služby chová k druhým ve srovnatelných situacích stejně.

(5) Státní zaměstnanec jedná při výkonu služby bez předsudků.

Článek 5
Odbornost

Státní zaměstnanec dbá při výkonu služby na svoji odbornost a účinně ji uplatňuje. Státní zaměstnanec respektuje při výkonu služby odborné znalosti a zkušenosti druhých.

Článek 6
Přiměřenost

Státní zaměstnanec jedná při výkonu služby přiměřeně okolnostem dané situace.

Článek 7
Vstřícnost

(1) Státní zaměstnanec jedná při výkonu služby ochotně, diskrétně, ohleduplně a se snahou porozumět druhým.

(2) Státní zaměstnanec se zdržuje při výkonu služby všeho, co neospravedlnitelně narušuje dobré mezilidské vztahy.

(3) Státní zaměstnanec usiluje při výkonu služby o rozvíjení vzájemnosti, soudržnosti a spolupráce mezi zaměstnanci ve služebních úřadech.

Článek 8
Hospodárnost

Státní zaměstnanec spravuje a využívá prostředky, které mu byly v souvislosti s výkonem služby svěřeny, hospodárně, účinně a pouze k tomu účelu, k němuž mu byly svěřeny.

Článek 9
Úloha představených

Představený vede při výkonu služby státní zaměstnance k dodržování etických pravidel a jde jim v tom příkladem.

Článek 10
Zrušovací ustanovení

Etický kodex zaměstnanců Českého telekomunikačního úřadu, čj. ČTÚ-970/2017-601 ze dne 27. března 2017 se zrušuje.

Článek 11
Účinnost

Tato Pravidla nabývají účinnosti dne 1. ledna 2024.

Příloha č. 1 – Odůvodnění Pravidel etiky zaměstnanců Českého telekomunikačního úřadu

Praha 11. prosince 2023

Ing. Marek Ebert v. r.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu

Příloha č. 1 k Pravidlům etiky zaměstnanců Českého telekomunikačního úřadu

Odůvodnění Pravidel etiky zaměstnanců Českého telekomunikačního úřadu

(metodická pomůcka k aplikaci pravidel etiky)

Toto odůvodnění slouží k usnadnění aplikace pravidel etiky, která jsou uvedena v jednotlivých článcích Pravidel etiky zaměstnanců Českého telekomunikačního úřadu, včetně uvedení praktických příkladů. Může sloužit jako metodická pomůcka, která na praktických příkladech konkretizuje obecná abstraktní pravidla etiky uvedená v tomto služebním předpisu a tím usnadnit aplikaci pravidel etiky v praxi a napomáhat k samostatnému vyhodnocení situací s etickými prvky.

K čl. 2 „Žádoucí jednání“

Státní zaměstnanci by si měli být vždy dobře vědomi toho, že do jejich úlohy je vkládána důvěra veřejnosti a že se od nich oprávněně očekává, že budou při výkonu služby postupovat podle svých nejlepších schopností, nejvyšších profesních standardů a vždy se budou řídit ohledem na prospěch celku společnosti uspořádané ve stát, jemuž státní zaměstnanec slouží. Důležitým předpokladem pro naplňování tohoto očekávání je to, že každý státní zaměstnanec dbá, aby si osvojil, udržoval a svým příkladem napomáhal rozvíjet v prostředí služebních úřadů vlastnosti, kterými se vyznačuje morálně zralá a integrovaná osobnost. Patří mezi ně především čestnost, poctivost, odpovědnost a spolehlivost. V kontextu výkonu služby se tyto vlastnosti projevují v žádoucím jednání státních zaměstnanců. Mezi žádoucí jednání patří zejména to, že státní zaměstnanec:

a) dodržuje své sliby a plní své závazky spojené s výkonem služby;

b) neuvádí druhé v omyl a nezadržuje informace, které mají být řádně poskytnuty;

c) netoleruje šíření nepravdivých informací a aktivně proti němu vystupuje;

d) plní své služební úkoly osobně, řádně, včasně a v nejlepší možné kvalitě;

e) varuje se přijímání rozhodnutí, která jsou založena na nedostatečných nebo nejasných základech;

f) je připraven a ochoten odůvodnit své jednání a vítá jeho veřejné přezkoumání;

g) používá při plnění služebních úkolů pouze zákonné a mravně nezávadné postupy;

h) dodržuje služební dobu a využívá ji k plnění služebních úkolů;

ch) netají své pochybení, omluví se za ně a pokusí se co nejrychleji přijmout nápravu;

i) nevyžaduje od jiných státních zaměstnanců nic, co by je nutilo chovat se v rozporu s výše uvedenými standardy.

K čl. 3 „Veřejný zájem“

Služba je službou občanům a veřejnosti a jako taková musí usilovat o naplňování obecného dobra. Státní zaměstnanci tak při výkonu služby musí svědomitě dbát o to, aby byl chráněn veřejný zájem. Veřejným zájmem je třeba rozumět takový zájem, který by bylo možné označit za obecný či obecně prospěšný; rozhodně jím není každý kolektivní nebo státní zájem. Konkrétně definovat veřejný zájem není možné, neboť se jedná o neurčitý právní pojem a z judikatury Ústavního soudu plyne, že posuzovat, zda je veřejný zájem dán, je třeba

u každého případu zvlášť. Aplikace pojmu veřejný zájem pak závisí na odborném posouzení správního orgánu v každém jednotlivém případě se zřetelem ke všem rozhodným okolnostem daného případu.

Mnohdy při rozhodování dochází ke kolizi dvou zájmů, přičemž jedná-li se o střet zájmu veřejného a soukromého, měl by státní zaměstnanec vždy prvotně hájit zájem veřejný. Své rozhodnutí by však měl řádně zdůvodnit a uvést, proč veřejný zájem při poměřování s jinými partikulárními zájmy převážil. To platí i v případě, kdy při rozhodování dochází ke kolizi dvou zájmů veřejných.

Státní zaměstnanec je při výkonu služby vystaven rovněž možnému riziku, že se při rozhodování nebo posuzování určité věci dostane do střetu s veřejným zájmem jeho zájem osobní. Osobním zájmem státního zaměstnance se rozumí jakákoli výhoda, která by vznikla pro něj samého či s ním spřízněnou osobu, jako jsou jeho rodinní příslušníci, přátelé, členové politické strany nebo hnutí, jichž je státní zaměstnanec rovněž členem, fyzické či právnické osoby, s nimiž státní zaměstnanec udržuje obchodní nebo politické styky, právnické osoby, v nichž má státní zaměstnanec majetkový podíl, a jakékoli jiné osoby jednající ve prospěch státního zaměstnance. Střet osobního a veřejného zájmu nastává i v takové situaci, kdy státní zaměstnanec využije své služební postavení ve prospěch sebe nebo spřízněné osoby ve věcech, které nesouvisejí s výkonem služby.

Státní zaměstnanec musí vynaložit veškeré úsilí, aby se vyvaroval vzniku takových situací, ve kterých by mohlo dojít ke střetu jeho osobního zájmu se zájmem veřejným. Státní zaměstnanec je proto povinen pravidelně prověřovat své osobní zájmy, aktivity a majetek, jakož i své služební úkoly, s ohledem na riziko střetu osobního zájmu se zájmem veřejným. Tato povinnost se vztahuje i na všechny okolnosti, které by mohly být v očích druhých a veřejnosti pokládány za možný zdroj střetu zájmu v projednávané záležitosti. Pokud státní zaměstnanec ví, že nemůže či nedokáže předejít nějakému skutečnému, možnému nebo i jen zdánlivému střetu zájmů, oznámí to služebnímu úřadu, a ten zajistí, aby se státní zaměstnanec nepodílel na plnění příslušných služebních úkolů a neměl přístup k informacím, které se dané věci týkají. V případě jakýchkoli pochybností ohledně možného střetu zájmů by měl státní zaměstnanec bezodkladně konzultovat danou situaci se svým představeným.

K čl. 4 „Nestrannost“

Klíčovým faktorem dobré a odpovědné správy veřejných záležitostí je její nestranné uskutečňování. Státní zaměstnanci proto při výkonu služby ctí princip rovného zacházení a zohledňují rovným způsobem práva, povinnosti a oprávněné zájmy všech dotčených stran. Dbají, aby jejich rozhodování bylo vždy co nejvíce objektivní, důkladně a přesvědčivě zdůvodněné a založené na nezaujatě posouzených faktech.

Nestrannost státního zaměstnance nesmí být narušena zájmy ani vůlí politické strany či politického hnutí, ani vlastním politickým smýšlením státního zaměstnance. Státní zaměstnanec dbá, aby jeho politické smýšlení, politické aktivity nebo jeho účast v politických a veřejných debatách nenarušila důvěru veřejnosti v jeho schopnost plnit své služební povinnosti nestranně a politicky neutrálně. Státní zaměstnanec vhodně vyvažuje své právo na svobodné vyjadřování povinností vykonávat služební úkoly politicky neutrálně. Státní zaměstnanec ve svém chování a rozhodování zejména nikdy nezvýhodňuje členy určité politické strany či politického hnutí, jakož i nezneužívá informace získané v souvislosti s výkonem služby ve prospěch určitého politického subjektu.

Nestrannost státního zaměstnance nesmí být dále narušena pozitivními ani negativními vztahy ke konkrétním fyzickým či právnickým osobám, nebo skupinám takových osob. Státní zaměstnanec proto v souvislosti s výkonem služby nevyžaduje a nepřijímá žádné výhody pro

sebe či jinou osobu. Výhodami se nerozumí pouze dary – tedy materiální hodnoty nebo majetkový prospěch – ale rovněž bezúplatná nebo nemateriální plnění (služby) nebo pozornosti, včetně příslibu takového plnění v budoucnosti, a to jak ve prospěch státního zaměstnance, tak i ve prospěch jiné osoby. Státní zaměstnanec proto v souvislosti s výkonem služby nepřijme žádné výhody, které by mohly ovlivnit nebo vyvolat zdání ovlivnění jeho rozhodování a přístupu, anebo které by mohly být považovány za odměnu za něco, co je součástí jeho povinností. Odměny a výhody poskytované státnímu zaměstnanci služebním úřadem v rámci jeho služebního poměru tímto nejsou dotčeny. Státní zaměstnanec rovněž předchází vzniku vztahů a situací, ve kterých by se mohl cítit zavázán oplatit jemu poskytnutou výhodu svým postupem při plnění služebních povinností. Proto např. nepřijme pozvání na kulturní, sportovní či jinou společenskou událost, konferenci, zájezd či jiné aktivity, které hradí dárce, jehož zájmy jsou spojeny s věcí přímo vyřizovanou státním zaměstnancem nebo odpovídající služebním činnostem nebo služebním úkolům, jež obvykle státní zaměstnanec vykonává nebo plní. Tímto obezřetným chováním státní zaměstnanec předchází rizikům korupce a svým příkladem se podílí na vytváření protikorupčního prostředí ve služebním úřadu.

Státní zaměstnanec uplatňuje rovný a korektní přístup ke každé osobě bez rozdílu, a to jak při styku s veřejností, tak při styku se spolupracovníky ve služebním úřadu a dalšími státními zaměstnanci. Státní zaměstnanec se zejména vyvaruje jakékoliv diskriminace na základě národnosti, pohlaví, rasy, barvy pleti, etnického či sociálního původu, jazyka, náboženství nebo víry, politického či jiného přesvědčení, příslušnosti k národnostní menšině, majetku, rodu, postižení, věku či sexuální orientace. Státní zaměstnanec se chová a rozhoduje bez předsudků o jednotlivcích či skupinách, projevuje aktivní snahu pochopit odlišnost kulturních hodnot a vzorců jednání, na jejichž základě může být příslušník určité menšiny odsuzován, vylučován, omezován nebo obecně diskriminován, ať již přímo či nepřímo. Státní zaměstnanec podporuje pluralitu, netoleruje diskriminaci ve služebním úřadu a snaží se proti ní aktivně vystupovat svými činy i slovy. Uplatňuje-li státní zaměstnanec jakýkoli rozdíl v přístupu či zacházení, musí být tento rozdíl odůvodněn objektivními a relevantními znaky daného případu.

Princip rovného přístupu vůči spolupracovníkům ve služebním úřadu je důležitý ve všech oblastech, zvláště pak při rozdělování služebních úkolů, v projevu úcty a ohledu, při uplatňování pravidel, při hodnocení, odměňování a v přijímání nápravných opatření v případě pochybení při plnění služebních úkolů.

K čl. 5 „Odbornost“

Odpovědná a dobrá státní správa vyžaduje, aby státní zaměstnanci plnili své služební úkoly svědomitě, kompetentně a na vysoké odborné úrovni. Jen tak mohou napomáhat k nepřetržitému zlepšování kvality politik, programů a služeb ve prospěch veřejnosti. Proto státní zaměstnanec dbá na úroveň své odbornosti, soustavně rozvíjí své schopnosti, znalosti a dovednosti formou vzdělávání a tréninku a získané poznatky co nejvhodněji využívá při plnění svých služebních úkolů. Představený je nadto povinen rozvíjet své manažerské a organizační dovednosti a přispívat k vytváření služebního prostředí, které podporuje odborný růst, kreativní a inovativní myšlení a vzájemné předávání odborných zkušeností a znalostí. Státní zaměstnanec konečně respektuje znalosti a zkušenosti svých kolegů a jiných odborníků a účinně je využívá pro vlastní odborný růst.

K čl. 6 „Přiměřenost“

Při rozhodování státní zaměstnanec usiluje o to, aby zvolené postupy byly přiměřené sledovanému cíli a objektivním okolnostem daného případu. Dbá na to, aby vzal v úvahu,

pokud možno všechny důležité faktory, a snaží se každému z nich přiložit při rozhodování správnou váhu. Současně z rozhodování vyloučí nepodstatné prvky.

Státní zaměstnanec, aniž by byla narušena svoboda projevu jeho názorů, zachovává ve svém vyjadřování umírněnost a uvážlivost. Při jednání s druhými osobami usiluje o to, aby se za každých okolností choval s rozvahou a bez nepřiměřených projevů emocí.

K čl. 7 „Vstřícnost“

Státní služba je v prvé řadě službou veřejnosti, a proto státní zaměstnanci jednají ve vztahu ke všem osobám s nejvyšší mírou úcty, otevřenosti, ochoty, diskrétnosti a ohleduplnosti. Otevřenost, ochota a kvalitní komunikace státních zaměstnanců ve vztahu k veřejnosti je důležitým předpokladem pro fungování demokracie a naplňování práv občanů, protože vytváří podmínky pro plnohodnotnou participaci občanů na rozhodování o veřejných záležitostech a formulaci veřejného zájmu. V prostředí služebního úřadu je pak vzájemná vstřícnost, důvěra, otevřenost, diskrétnost a dobrá komunikace zaměstnanců nutným předpokladem pro vytvoření dobrých podmínek pro výkon služby a dobré organizační kultury. Kvalitní organizační kultura v důsledku přispívá ke zlepšení výkonnosti služebních úřadů, zvýšení spokojenosti zaměstnanců, pocitu smysluplně vykonávané práce a rovněž i k prevenci negativních jevů včetně šikany a korupčního chování státních zaměstnanců.

Ve vztahu k veřejnosti se vstřícnost státních zaměstnanců projevuje například a je-li to možné v tom, že:

a) státní zaměstnanec přistupuje k dotčeným osobám vlídně, ohleduplně a přiměřeně jejich komunikačním a sociálním potřebám;

b) státní zaměstnanec se snaží porozumět tomu, co druhý říká, a usiluje o to, aby předešel nedorozuměním, která by mohla vzniknout nedostatečnou nebo nevhodně vedenou komunikací;

c) státní zaměstnanec dbá o to, aby jím sdělovaná informace byla jasná a srozumitelná, a vyhýbá se používání zbytečně složitého jazyka;

d) státní zaměstnanec dotčené osobě doporučí možné postupy v záležitosti, která je v působnosti příslušného správního úřadu;

e) jestliže státní zaměstnanec za danou záležitost neodpovídá, odkáže dotčenou stranu na příslušného státního zaměstnance, útvar či úřad;

f) ve styku s dotčenými osobami se snaží být co nejvíce nápomocen a včasně odpovídá co nejúplněji a nejpřesněji na položené otázky;

g) dojde-li k omylu, který nepříznivě ovlivní práva nebo oprávněné zájmy některé dotčené osoby, státní zaměstnanec se za něj omluví, snaží se co nejúčelněji napravit záporné vlivy vyplývající z jeho omylu;

h) státní zaměstnanec upozorní dotčenou osobu na jakékoliv chyby či opomenutí v dokumentech a poskytne příležitost k jejich nápravě.

Svým chováním k ostatním zaměstnancům ve služebním úřadu státní zaměstnanec přispívá k vytvoření zdravého a bezpečného služebního prostředí, a to zejména tím, že:

a) dbá na to, aby jeho chování vůči druhým bylo založeno na profesní kolegialitě, vzájemné úctě a diskrétnosti;

b) nenarušuje důstojnost svých spolupracovníků agresivními či pomlouvačnými výroky;

c) nedopouští se jakékoliv formy šikanování a obtěžování;

d) netoleruje jakékoliv formy šikanování a obtěžování ze strany spolupracovníků či představených a aktivně proti nim vystupuje;

e) nezastrašuje jiného státního zaměstnance, ani na něj nevyvíjí psychický nátlak.

Mezi významné faktory ovlivňující kvalitu výkonu státní služby s ohledem na funkčnost a efektivitu jednotlivých služebních úřadů patří důvěra, soudržnost a spolupráce mezi státními zaměstnanci a jejich týmy. Státní zaměstnanec je proto povinen usilovat o otevřenou a partnerskou spolupráci s ostatními státními zaměstnanci a přispívat k rozvíjení smyslu pro kolegialitu a profesní soudržnost ve služebním úřadě. Státní zaměstnanec netoleruje resortismus a podněcování k nepřátelským vztahům v rámci úřadu a aktivně proti těmto jevům vystupuje.

K čl. 8 „Hospodárnost“

Veřejné zdroje, které byly státnímu zaměstnanci svěřeny v souvislosti s výkonem služby, využívá státní zaměstnanec odpovědně a hospodárně, a to z krátkodobého i dlouhodobého hlediska. To především znamená, že svěřené prostředky a majetek využívá pouze k tomu účelu, k němuž mu byly svěřeny, chrání je před poškozením, zničením a zneužitím. Při plnění svých služebních úkolů dbá, aby státu, služebnímu úřadu a všem dotčeným stranám nevznikaly zbytečné náklady.

K čl. 9 „Úloha představených“

Bylo by liché očekávat, že státní zaměstnanci se budou řídit hodnotami a pravidly etiky státních zaměstnanců, pokud jim v tom nepůjdou příkladem jejich představení. Představený vede podřízené státní zaměstnance k dodržování etických pravidel především prostřednictvím osobního příkladu, tedy je-li jeho chování zřetelně a trvale v souladu s pravidly a hodnotami etiky státních zaměstnanců. Představený aktivně buduje prostředí, jež předchází možným etickým selháním. Důležitým faktorem je dále to, aby představený jasně předvedl praktické uplatňování hodnot a pravidel etiky státních zaměstnanců při hodnocení podřízených státních zaměstnanců a aby projevil plnou připravenost být sám hodnocen podle stejných kritérií.

Představený je povinen své podřízené vyslechnout a napomáhat jim v dalším postupu v případě, že se na něj obrátí s jakoukoli otázkou či problémem souvisejícím s hodnotami a pravidly služební etiky. Stejně tak má povinnost vyslechnout státního zaměstnance, který má podezření na porušení pravidel etiky státních zaměstnanců, a je povinen postoupit toto podezření k dalšímu řešení v souladu s postupy, které jsou k tomu v služebním úřadu stanoveny.

Služební úřady mají podporovat a rozvíjet etické prostředí v úřadu především tím, že promítnou hodnoty a pravidla služební etiky do všech oblastí řízení státních zaměstnanců. Pokud státní zaměstnanec požádá o radu s řešením etických dilemat či otázek a pochybností v oblasti služební etiky, služební úřad musí zaměstnanci poskytnout dobře zdůvodněnou odpověď. Je vhodné, aby si k tomuto účelu služební úřad určil odpovědnou osobu nebo poradní orgán. Pro dlouhodobé udržení a rozvoj kvalitního etického prostředí je žádoucí, aby služební úřad pracoval na vytvoření prostředí důvěry, které napomáhá k otevřené diskusi na téma hodnot, pravidel a dilemat etiky státních zaměstnanců, a zaměřil se zejména na etické vzdělávání představených, jejichž příklad a způsob vedení je pro rozvoj etického prostředí v úřadu rozhodující.